

32000R2700

L 311/17

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

12.12.2000

**UREDBA (ES) št. 2700/2000 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 16. novembra 2000
o spremembi uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 26, 95 in 133 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 253(4) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽⁴⁾ predvideva, da mora Svet pred 1. januarjem 1998 na podlagi poročila Komisije, ki so mu lahko priloženi predlogi, pregledati zakonik zaradi prilagoditev, ki bi bile morda potrebne zlasti ob upoštevanju dosežkov notranjega trga.

(2) Vsako revizijo zakonika je treba, ne da bi to postavilo kakršne koli ovire za mednarodno trgovino, upoštevati kot priložnost za uvajanje instrumentov in postopkov za preprečevanje goljufij, pri čemer je preprečevanje goljufij eden od najboljših načinov, da se prihrani denar davkoplačevalcev, kakor je poudarjeno v sklepih Sveta z dne 19. maja 1998.

(3) Upoštevati je treba resolucijo Sveta z dne 25. oktobra 1996 o poenostavitvi in racionalizaciji carinskih pravil in postopkov Skupnosti ⁽⁵⁾.

(4) Pristojnosti različnih organov glede določanja menjalnih tečajev po uvedbi evra še niso bile določene.

(5) Sprejeti je treba določbe o možnosti vložitve carinske deklaracije z uporabo sistema računalniške izmenjave podatkov, ne da bi ji bili priloženi nekateri dokumenti.

(6) Pravila bi morala biti bolj prilagodljiva za lažje poslovanje v zvezi z aktivnim oplemenitjem, predelavo pod carinskim nadzorom in začasnim uvozom.

(7) Sprejeti je treba določbe v skladu s postopkom odbora za dodatne primere, za katere se zaračunavajo dajatve, ki nastanejo zaradi pasivnega oplemenitja, tako da se kot osnova upošteva strošek predelave.

(8) V nekaterih prostih conah bi bilo ustrezno dovoliti izpolnjevanje formalnosti v zvezi s postopkom carinskega skladiščenja in izvajati carinske preglede v skladu s tem postopkom.

(9) V nekaterih okoliščinah bi morala biti omogočena ugodna tarifna obravnava zaradi narave ali končne uporabe blaga in diferencialnih dajatev v postopku pasivnega oplemenitja, ko nastane carinski dolg zaradi razlogov, drugačnih od tistih, ki nastanejo zaradi sprostitve blaga v prosti promet.

(10) Predpisi, ki se nanašajo na kraj nastanka carinskega dolga, bi morali vključevati posebna pravila za posamezne primere, pri katerih je zadevna vsota pod danim pragom.

(11) V posameznih primerih preferencialnih dogovorov je treba opredeliti koncepte „zmote carinskih organov“ in „dobre vere osebe, ki je zavezana plačilu“. Oseba, ki je zavezana plačilu, ne more biti odgovorna za slabo delovanje sistema, ki je nastalo zaradi zmote organov tretje države. Izdaja nepravilnega potrdila teh organov se ne šteje za zmoto, če je potrdilo izdano na podlagi vloge, ki vsebuje napačne podatke. Netočnost podatkov, ki jih je predložil izvoznik v svoji vlogi, se ugotovi na podlagi dejanskih elementov, ki jih ta vloga vsebuje. Oseba, zavezana plačilu, se lahko sklicuje, da je to storila v dobri veri, če lahko dokaže, da je ukrepala z dolžno pozornostjo, razen če je bilo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* objavljeno obvestilo, v katerem je navedeno, da je dvom utemeljen.

(12) Finančni interesi Skupnosti in pravice osebe, zavezane plačilu, bi morali biti zaščiteni pred predolgimi sodnimi postopki.

(13) Sprejeta bi morala biti določba za odlog obveznosti plačila carinskega dolga, ki je nastal, ko je bilo blago umaknjeno izpod carinskega nadzora in je dolžnikov več, da bi carinski organi lahko začeli postopek izterjave zoper enega dolžnika, prednostno pred drugimi dolžniki.

⁽¹⁾ UL C 228, 21.7.1998, str. 8, in UL C 248E, 29.8.2000, str. 1.

⁽²⁾ UL C 101, 12.4.1999, str. 6.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 12. marca 1999 (UL C 175, 21.6.1999, str. 420), Skupno stališče Sveta z dne 25. maja 2000 (UL C 208, 20.7.2000, str. 1) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 5. oktobra 2000.

⁽⁴⁾ UL L 302, 19.10.1992, str. 1. Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 955/99 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 119, 7.5.1999, str. 1).

⁽⁵⁾ UL C 332, 17.11.1996, str. 1.

- (14) Za izvajanje Uredbe (EGS) št. 2913/92 bi bilo treba sprejeti ukrepe v skladu s sklepom Sveta 1999/48/ES z dne 28. junija 1999, ki določa postopke za izvajanje pooblastil, danih Komisiji ⁽¹⁾.
- (15) Uredbo (EGS) št. 2913/92 je treba ustrezno spremeniti –

- za uvozno blago je treba predložiti uvozno ali izvozno dovoljenje ali potrdilo v okviru skupne kmetijske politike ali
- za pridobljene proizvode je bilo določeno izvozno nadomestilo ali taksa.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EGS) št. 2913/92 se spremeni:

1. v členu 4 se točka 24 nadomesti z naslednjim:

„24. Postopek Odbora pomeni postopek iz členov 247 in 247a ali iz členov 248 in 248a.“;
2. v členu 35 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Če so elementi, ki se uporabljajo za določitev carinske vrednosti blaga, izraženi v drugi valuti kakor valuti države članice, v kateri je bila določitev vrednosti opravljena, mora biti menjalni tečaj takšen, kakršnega objavijo za to pristojni organi.“;
3. v členu 77 postane sedanje besedilo odstavka 1 in se doda naslednji odstavek:

„2. Če je carinska deklaracija predložena z uporabo sistema računalniške izmenjave podatkov, lahko carinski organi dovolijo, da se spremni dokumenti iz člena 62(2) ne dostavijo z deklaracijo. V tem primeru se dokumenti hranijo in so na razpolago carinskim organom.“;
4. člen 115(4) se nadomesti z naslednjim:

„4. Ukrepi za prepoved, ki urejajo nekatere pogoje ali olajšujejo sklicevanje na odstavek 1, se lahko sprejmejo v skladu s postopkom odbora.“;
5. naslednji stavek se doda členu 117(c): „Primeri, pri katerih se šteje

„da so bili gospodarski pogoji izpolnjeni, se lahko določijo v skladu s postopkom odbora.“;
6. člen 124 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 124

1. Sistem povračila se lahko uporablja za vse blago. Vendar se ne uporablja, če je bilo v trenutku sprejetja deklaracije za sprostitev v prosti promet:

- uvozno blago predmet količinskih omejitev uvoza,
- za uvozno blago se uporablja tarifni ukrep v okviru kvot,

2. Še več, po sistemu povračila povračilo uvoznih dajatev ni možno, če so bili v času, ko je bila sprejeta izvozna deklaracija za pridobljene proizvode, ti proizvodi predmet predložitve uvoznega ali izvoznega dovoljenja in potrdila v okviru skupne kmetijske politike ali je bilo zanje določeno izvozno nadomestilo ali taksa.

3. V skladu s postopkom odbora se lahko določi odstopanje od odstavkov 1 in 2.“;

7. člen 131 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 131

Primeri in posebni pogoji, pod katerimi se lahko uporablja postopek za predelavo pod carinskim nadzorom, se določijo v skladu s postopkom odbora.“;

8. v členu 133(e) se doda naslednji stavek: „Če se šteje

, da so bili izpolnjeni gospodarski pogoji, se lahko določijo v skladu s postopkom odbora.“;
9. člen 142 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 142

1. Odobri se uporaba postopka začasnega uvoza z delno oprostitvijo uvoznih dajatev za blago, ki ni zajeto v določbah, sprejetih v skladu s členom 141, ali je zajeto v teh določbah, vendar ne izpolnjuje vseh z njimi določenih pogojev za odobritev začasnega uvoza s popolno oprostitvijo.

2. Seznam blaga, za katero se postopek začasnega uvoza z delno oprostitvijo uvoznih dajatev ne sme uporabljati, in pogoji, pod katerimi se postopek lahko uporablja, se določijo v skladu s postopkom odbora.“;

10. naslednji odstavek se doda členu 153:

„Z odstopanjem od člena 151 se lahko uporablja postopek odbora za določitev primerov in posebnih pogojev, pod katerimi se lahko blago sprost v prosti promet po pasivnem oplemenitvenju, pri čemer je strošek predelave osnova za odmero dajatev za uporabo carinske tarife v Evropskih skupnostih.“;

11. člen 167(3) se nadomesti z naslednjim:

„3. Vključijo se proste cone razen con, opredeljenih v skladu s členom 168(a). Države članice določijo vstopne in izhodne točke vsake proste cone ali prostega skladišča.“;

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

12. člen 168 se nadomesti z naslednjim:

„1. Obseg ter vstopne in izhodne točke prostih con razen prostih con, opredeljenih v skladu s členom 168a, in prostih skladišč so pod nadzorom carinskih organov.“;

13. naslednji člen se vstavi med člen 168 in naslov B („Vnos blaga v proste cone in prosta skladišča“):

„Člen 168a

1. Carinski organi lahko določijo proste cone, v katerih se izvajajo carinske kontrole in formalnosti ter predpisi v zvezi s carinskim dolgom v skladu z zahtevami postopka carinskega skladiščenja.

Členi 170, 176 in 180 se ne uporabljajo za tako opredeljene proste cone.

2. Navedbe o prostih conah v členih 37, 38 in 205 se ne uporabljajo za proste cone iz odstavka 1.“;

14. Člen 212a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 212a

Če carinska zakonodaja predvideva ugodnejšo tarifno obravnavo blaga zaradi njegove narave, ali končne uporabe, ali olajšav ali delnega ali celotnega izvzetja glede uvoznih in izvoznih dajatev v skladu s členi 21, 82, 145 in 187, se takšna ugodna tarifna obravnava, olajšava ali izjema uporablja tudi, kadar nastane carinski dolg v skladu s členi 202 do 205, 210 ali 211, pod pogojem, da zadevna oseba ni posegla po prevari ali se očitno malomarno obnašala in je predložila dokaze, da so bili drugi pogoji za ugodnejšo obravnavo, olajšave ali izvzetje izpolnjeni.“;

15. členu 215 se doda naslednji odstavek:

„4. Če carinski organ ugotovi, da je nastal carinski dolg iz člena 207 v kateri drugi državi članici in je znesek tega dolga nižji od 5 000 EUR, se šteje, da je dolg nastal v državi članici, v kateri je bil ugotovljen.“;

16. člen 220(2)(b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) znesek zakonsko dolgovanih dajatev ni bil vknjižen kot posledica napake carinskih organov, ki je oseba, zavezana plačilu, ni mogla ugotoviti ter je sama ravnala v dobri veri in v skladu z vsemi predpisi, določenimi z veljavno zakonodajo v zvezi s carinsko deklaracijo.

Če se preferencialni status blaga ugotovi na podlagi upravnega sodelovanja, v katero so vključeni organi tretje države, ki izdajo potrdilo, in se za to potrdilo

izkaže, da je nepravilno, velja, da gre za napako, ki je ni bilo mogoče odkriti v smislu prvega pododstavka.

Izdaja nepravilnega potrdila kljub temu ne pomeni zmote, če so bili podlaga za potrdilo nepravilna dejstva, ki jih je predložil izvoznik, razen če je več kakor očitno, da so se organi, ki so ga izdali, zavedali ali bi se morali zavedati, da blago ni ustrezalo pogojem, ki so določeni za upravičenost do preferencialne obravnave.

Zavezana oseba se lahko sklicuje, da je ravnala v dobri veri, če lahko dokaže, da je ob teh trgovinskih operacijah poskrbela, da so bili vsi pogoji za preferencialno obravnavo izpolnjeni.

Zavezana oseba pa se ne more sklicevati na to, da je ravnala v dobri veri, če je Evropska komisija objavila obvestilo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* in navedla, da obstaja utemeljen dvom o pravilni uporabi preferencialnih dogovorov v državi uporabnici.“;

17. člen 221(3) se nadomesti z naslednjimi odstavki:

„3. Po poteku treh let od datuma, ko je carinski dolg nastal, se dolžniku ne pošlje obvestilo. Ta rok se odloži z dnem, ko je vložena pritožba v smislu člena 243 za toliko časa, kolikor traja pritožbeni postopek.

4. Če je carinski dolg posledica dejanja, ki je bilo v trenutku, ko se je zgodilo, zavezano sprožitvi kazenskega postopka na sodišču, se lahko znesek, opredeljen z veljavnimi določbami, sporoči dolžniku po izteku triletnega roka iz odstavka 3.“;

18. člen 222(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Primeri in pogoji, pod katerimi se dolžnikova obveznost plačila dajatve odloži, se lahko predvidijo v skladu s postopkom odbora:

— če je dana vloga za odpust dajatve v skladu s členom 236, 238 ali 239, ali

— če je blago zaseženo zaradi naknadne zaplembe v skladu z drugo alineo točke (c) ali s točko (d) člena 233 ali

— če je carinski dolg nastal v skladu s členom 203 in je dolžnikov več.“;

19. členi 247, 248 in 249 se nadomestijo z naslednjim:

„Člen 247

Ukrepi, potrebni za izvajanje te uredbe, vključno z izvajanjem uredbe iz člena 184, razen naslova VIII in v skladu s členoma 9 in 10 Uredbe (EGS) št. 2659/87 (*) ter členom 248 te uredbe, se sprejmejo v skladu s predpisanim postopkom, navedenim v členu 247a(2), ob upoštevanju skladnosti s sprejetimi mednarodnimi obveznostmi, ki jih je Skupnost sprejela.

Člen 247a

1. Komisiji pomaga Odbor za carinski zakonik (v nadaljevanju imenovan ‚Odbor‘).

2. Če se navaja ta odstavek, se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb iz člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES se opredeli kot trimesečni rok.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 248

Ukrepi, potrebni za izvajanje členov 11, 12 in 21, se sprejmejo v skladu s postopkom vodenja iz člena 248a(2).

Člen 248a

1. Komisiji pomaga Odbor za carinski zakonik, odslej imenovan ‚Odbor‘.

2. Če se navaja ta odstavek, se uporabljata člena 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES.

Rok iz člena 4(3) Sklepa 1999/468/ES se določi kot trimesečni rok.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 249

Odbor lahko obravnava vsa vprašanja v zvezi s carinsko zakonodajo, ki jih postavi predsedujoči na lastno pobudo ali na zahtevo predstavnikov držav članic.

(*) UL L 256, 7.9.1987, str. 1.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 16. novembra 2000

Za Evropski parlament

Predsednica

N. FONTAINE

Za Svet

Predsednik

R. SCHWARTZENBERG